

NHÀ XUẤT-BẢN TINH-HOÀ

121, Đường Trần-Hung-Đạo — Huế
180, Đường Kỳ-Con (Marchaise cũ) Hộp thư 510
SAIGON

ĐÃ XUẤT-BẢN :

(TIẾP THEO)

515 — Tàn Một Đêm Vui Vân-Phụng và Lê-Mộng-Bảo	528 — Tình Người Viễn Xứ Lam-Phương
516 — Trên Bến Vắng Lê-Quang-Nhạc	529 — Trăng Sáng Vườn Chè Vân-Phụng
517 — Xuân Nhớ Kinh Kỳ Nguyễn-Túc và Nhật-Bằng	530 — Hoài Thơ Nguyễn-liền và Hà-Dũng
518 — Lá Thư Người Chiến Sĩ Phạm-Đình-Chương	531 — Trai Anh Dũng Trịnh-Vân-Ngân
519 — Trăng Rụng Xuống Cầu Hoàng-Thị-Thơ	532 — Đỗ Ai Phạm-Duy
520 — Trường Làng Tôi Phạm-Duy	533 — Vọng Về Quê Cũ Phó-Quốc-Thăng
521 — Chim Lồng Phạm-Duy	534 — Hương Lúa Miền Nam Phó-Quốc-Lân
522 — Về Miền Tự Do Canh-Thân	535 — Tình Hoài Hương Phạm-Duy
523 — Tình Sầu Biên Giới Hoàng-Thị-Thơ	536 — Tiền Bạn Minh-Kỳ
524 — Mùa Hợp Tấu Hùng-Lân	537 — Bóng Người Chiến Sĩ Huỳnh-liệu và Nhật-Bằng
525 — Lòng Mẹ Y-Vân	538 — Múc Ánh Trăng Vàng Hoàng-Thị-Thơ
526 — Bắc Một Nhịp Cầu Hoàng-Trọng	539 — Bóng Chiến Y Đan-Thọ
527 — Xuân Lý Hương Phó-Quốc-Lân	540 — Rừng Lạng-Sơn Phạm-Duy

ĐANG IN :

Ngày Tươi Sáng Nguyễn-Hiền và Nhật-Bằng	Khúc Ca Đồng Tháp Thu-Hồng và Trọng-Danh
Nắng Chiều Lê-Trọng-Nguyễn	Câu Nguyện Thanh Bình Lê-Đô và Canh-Thân
Tình Mẹ Lam-Phương	Tiền Người Chinh Phu Anh-Hoa
Làng Anh, Làng Em Lê-Dinh	Các Anh Vẽ Canh-Thân
Hương Quê Huỳnh-Hiếu và Nhật-Bằng	Bếp Lửa Gia Đình Y-Vân
Xuân Thôn Già Vân-Phụng	Vó Câu Muôn Dặm Trọng-Khương
Qua Đền Vạn-Kiếp Huỳnh-Linh và Phó-Quốc-Thăng	Người Mẹ Hiền Mộng-Quỳnh
Bước Giang Hồ Ngọc-Minh-Hà	Lệ Sầu Chia Phôi Tứ-Vũ
Tình Đêm Liên Hoan Hoàng-Thị-Thơ	Nhân Bạn Xuân-Tiên và Nhật-Bằng
Đừng Trách Người Đi Nhị-Hà	Bài Ca Mầu Trắng Ngô-Ganh
Chiều Nhớ Mẹ Hoàng-Trọng	Hận Bến Hải Nguyễn-Vũ-Thanh
Chuyến Xe Về Nam Trần-Trịnh	Bên Bờ Đại Dương Hoàng-Trọng

GIÁ : 7 \$ 00

K. D. Số 513 — Ngày 16-10-1952
Tranh-bìa : DUY-LIÊM

Thư và Bưu-phiếu xin gửi Ông
LÊ-MỘNG-BẢO — Box 510, SAIGON

Sheet nhạc Khôi tình Trương Chi của Phạm Duy | Nhạcnheo.com đề xuất đàn điều Boston

Scan QR code để tải và in từ <https://nhacnheo.com/nhac/2931-khoi-tinh-truong-chi>

ỒI TÌNH TRƯƠNG CHI

(chuyện ca)

NHẠC VÀ LỜI :
PHẠM - DUY

chưa trả cho ai,
ông tuyên-dài chưa tan.

MODERATO

1. - Đêm năm xưa khi cung đàn lên tơ, Hoa
2. - Đêm năm xưa ôm mối tình dở dang, Chôn

lá quên giờ tàn, Mây trắng bay tìm đàn, Hồn người thôn - thừ
đáy sông hồn cầm, Ai chết đêm nguyệt rằm, Nợ tình còn đó

trong phòng loan... - Đêm năm xưa, nghe cung đàn gảy
chưa đèn xong... - Đêm năm xưa, chưa người lòng yêu

mơ, Âu - yếm nâng tà quạt, Hồn gió đưa về thuyền, trông
ai, Duyên kiếp trong cuộc đời, Đêm xuống nơi tuyên đài, Đê

người trên sóng du thần tiên ! *Dolce* Em em em dần
thành ngọc đá mong chờ ai... - Em em em dần

lan... *cresc.* Cung nam thương mờ vang, Em yêu ai bờ
trời... Bao năm qua đàn phai, Ai xui nên ngọc

sông nhớ thương ai trong đàn ! *mf* Xa xa xa rồi
kia vẫn - vương nơi lâu đài ! Tay dâng lên một

mf tan... Cung nam ai thờ than... Ai thương em lâu
khay Tim Trương - Chi là đây Trong đêm khuya, tiệc

Copyright 1956 by PHAM-DUY - SAIGON
All Rights Reserved

T. H. 289

TÁC - GIẢ
GIỮ BẢN - QUYỀN

cresc. buồn mỗi lúc khuya tàn cung ? Rút khúc đàn, hồn
trà vui bóng gia - đình ai ! Rút nước vào chợt

em thấy, đê - mê ! *Rall...* Ồi tiếng vàng lời không mong ước thề
thấy bóng ngư - lang ! Quanh chén trà thuyền trôi theo tiếng đàn

Đã thấy tàn đời không gió xuân về, Khi tiếng ai dần
Cỏ tiếng người vọng câu hát u buồn, Ai oán câu hò

xa... - *lié* Trông - tư một khối u sầu Đợi chờ trăng
khoan... - Nàng - niu một chén âm - hồn Mộng tình trăm

lên đê tan hết thương đau... - Mi em nước mắt hoen màu
năm năm trong đáy ly gương. - Khi xưa, duyên trót phủ - phàng

Tóc chầy ngàn hàng Mỏi thấm còn đâu ! Đêm năm
Thiếp trả nợ chàng Nước mắt này dâng ! Đêm năm

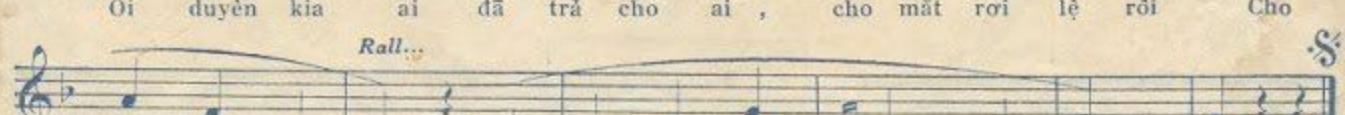
xưa *cresc.* trông - tư người hò khoan, ôm ấp bao mộng vàng, cho
xưa yêu đáng người xa xăm, nàng chén trong lâu buồn, thương

đến khi gặp chàng Thi đành tan vỡ câu chờ mong !
nhớ nơi ngàn trùng, Lệ sầu rơi xuống câu hò khoan !

Đêm năm xưa trên con thuyền lẻ loi, khi trót yêu người rồi, xa
Ồi duyên kia ai đã trả cho ai, cho mắt rơi lệ rồi Cho

Rall... cách nhau vì đời, Tủi hồn duyên kiếp bao giờ người !
chén tan thành lời, Đê thành bài hát ru lòng tôi

Khối Tình Trương Chi

Nhạc và lời : Phạm Duy

Giọng Kể Truyền

1. Đêm năm xưa khi cùng đàn lên tiếng Hoa lá cuốn gió tàn Mây
Đêm năm xưa sương tã người hò khoan Ôm ấp bao mộng vàng Cho

trăng bay tìm đàn Hồn người dẫu thức trong phòng loan...
rời khi gặp chàng Tài thành tan vỡ câu chớ mong...

Đêm năm xưa nghe cung đàn gây nhớ Âu yếm nâng tà quạt Hồn
Đêm năm xưa trên con thuyền lẻ loi Khi chợt yêu người rồi Xa

giò đưa về thuyền Tưởng người trên sóng ra thắp đèn...
cách nhau vì đời Tài hôn duyên kiếp bao giờ người? (Hát lời 2)

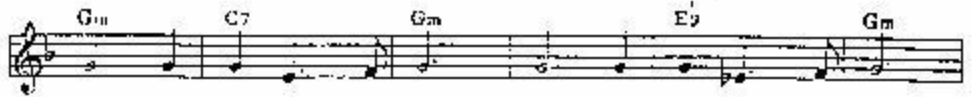
Êm êm êu dẫu (ừ) lan... Cung Nam Thương nhớ (ò) vang...

Em yêu ai bờ sông nhớ thương ai trong đàn.

Một Đời Dế Yêu

Xa xa xa rồi (y) ta cùng Nam Ai thỏ (y) than,

Ai hương cui lầu vàng mỗi lúc khuya tên cung ?

Dù khác đàn hồ em thấy đê mê. Ôi tiếng đàn lời

không mong ước thế! Đã thấy tàn đời không gió Xuân về.

Khi tiếng ai đàn xa ... Tưởng tư một khổ ơ sầu,

Đời chờ trắng lên để tan hết thương đau ! Mi em nước mắt hoen

máu Tóc chày ngàn hàng môi thắm còn đâu ?!

Huế 1946

Khởi Tình Trương Chi

(tiếp theo)

2

Đêm năm xưa âm mối tình dở dang
Chôn đáy sóng bắc cảm
Ai chết đêm nguyệt rằm
Nợ tình còn đó chưa trả xong
Đêm năm xưa chưa người lòng yêu ai
Đuyên kiếp trong cuộc đời
Đem xuống nơi duyên dài
Để thành ngọc đá mong chờ ai !
Êm êm âm dẫn trời
Bao năm qua dẫn phai
Ai vui nên ngọc kia vầu vương nơi lâu đài.
Tay dâng lên một khay
Tìm anh Trương Chi là đây !
Trong đêm khuya tiệc tử vui bóng gia đình ai.
Rớt nước vào, chợt thấy bóng ngư lang !
Quana chén trà, thuyền trôi theo tiếng đàn.
Cò tiếng người vọng cầu liát u buồn
Ai oán cầu hồ khoan.
Nâng niu một chén âm hồn
Mộng tình cầm năm năm trong đáy ly gương.
Khi xưa duyên chót phủ phàng
Thiếp trả nợ chàng, nước mắt này dâng !
Đêm năm xưa yêu dấu người xa xăm
Nâng chén trong lầu buồn
Thương nhớ nơi ngàn trùng
Lệ sầu tuôn xuống cầu hồ khoan.
Ôi duyên xưa ai đã trả cho ai
Cho mắt rơi lệ trời
Cho chén tạc thành lời
Để thành bài hát ru lòng tôi.